

har beholdt sin tidligere Redaktør, Frk. Gina Krog, vedbliver bestandigt at virke for Reform i Vielsesformularen. Sidste Hefte bringer saaledes Beretning om Forslaget til Reform i den svenske Kirke, som viser, at Sverrigs Gejstlighed stiller sig langt mere liberalt til Kvindernes Sag end den norske.

„A-Tous“ ved Roland Arentz, i Kommission hos Frk. N. Kjær. Forfatterens Hensigt er at give oplysende Vink om Tilværelsens Formaal. Den nuværende videnskabelige Anskuelse er efter hans Mening ikke paa Højde med Videnskabens egne Fremskridt. Bogen er inddelt i Afsnit under Navn: Naturen, Sjælen, Samfundet og Moralen. I Forfatterens Beskrivelse om Menneskets Tilblivelse siger han: „Det menneskelige Legeme er en Fabrikdrift, der er anlagt med en allerede tilstedeværende Kapital, et tidligere Arbejde, som Naturen har udført. Driften kræver en Administration, som her repræsenteres ved Hjernen og en Ejer, til hvis Bedste Driften foregaar. I Begyndelsen er Ejeren umyndig, fraværende. Administrationen raadslaar og foranstalter, indtil Ejeren bliver sat ind i Driftens Hemmelighed, og som myndig selv overtager Driften.“

Damelinned.

Dina Schwartz, Købmagergade 27, 1.

Tivoli.

For de Københavnerne, som ikke har Raad til at ligge paa Landet, er det en stor Festdag, naar Tivoli aabner sine Porte. Og smukkere end i Aar har der aldrig været nogen Aabningsdag. Straalende Solskin, Blomster og grønne Træer, fuldt udsprungne; over 20,000 glade Pinsegæster, der hilste paa hinanden under de kendte Melodier paa de kendte Steder. Sommersol og Sommervarme forskønnede Tivolis Aabning anden Pinsedag.

For nervøse Folk

har Pianofabrikant Søren Jensen gjort en heldig Opfindelse i en Antifonpedal, der dæmper Tonen i Instrumentet saaledes, at vel den spillende kan høre Tonerne, men at ikke Omverdenen forstyrres af de forfærdelige Øvelser, med hvilke ethvert Musikmenneske maa pine sine Omgivelser. Professor August Vinding giver denne Opfindelse sin bedste Anbefaling.

Dansk Kvindesamfund

afholdt 3die Pinsedag sit aarlige Fællesmøde paa Borks Kollegium. Hr. F. Bajer blev valgt til Dirigent, og Frk. Anna Lohse fra Odense til Sekretær. Frk. Kirstine Frederiksen aflagde Beretning fra Kredsen. Der var flere Byer, hvor der var stærkt Liv oppe. Medlemsantallet i alle 10 Kredse med København var henvend 1000. De lokale Kredse arbejdede efter deres egen Maade, og mange Steder havde man taget filantropiske Opgaver op. Bladet „Kvinden og Samfundet“ søgte Kredsen at bringe deres Medlemmer til at holde. Saaledes meddelte

Fru Laursen, Aarhus, at Foreningen betalte 60 Eksemplarer og lod Medlemmerne faa dem for en Ubetydelighed. I Aarhus havde Foreningen ogsaa oprettet et Fæstekontor, som gav godt Overskud. Fra Odensekredsen meddelte Frk. Frida Schmidt, at det var lykkedes dem at bidrage til Prostitutionens Afskaffelse. Paa Bornholm var der oprettet en ny Kreds. I det hele taget havde Kvindesagen vundet mere Forstaaelse; saaledes havde gamle Pastor Brandt i Ollerup offentlig udtalt sig om, at Kvinden burde have Adgang til alle Stillinger selv til Præster. Frk. Frederiksen tilføjede: ellers vil Mænd nok tillade Kvinder Ret til alle Stillinger uden den, de selv beklæder.

Frk. Frederiksen, der var sendt som Delegeret fra „Dansk Kvindesamfund“, meddelte, at hun ved Kvindekongressen derovre havde fortalt om danske Børns Ferierejser, som hun mente var noget specielt dansk. I Fremtiden vil kun de Nationer modtage Indbydelser til Kongresser, som har dannet et nationalt Raad, hvorigennem alle Kvindeforeninger kan blive repræsenterede. Amerika burde efter Talerens Mening staa i Spidsen, thi intet Folk kunde organisere som det. Man havde her i Europa gjort Forsøg paa at danne internationale Foreninger, men forgæves.

„Dansk Kvindesamfund“ havde indgivet et Andragende til Rigsdagen, om den vilde støtte Kvindernes Bestræbelser for Indførelse af Haandarbejde i alle Skoler paa Landet. Fru Berg Nielsen viste, at det vilde kun koste meget lidet, dersom man alle Steder, hvor der var 2 Lærere, ansatte en kvindelig Lærer.

Derefter meddeltes at Redaktionen af „Kvinden og Samfundet“ ønskede at fratræde. Der fremkom derefter flere Udtalelser om, hvor megen Pris Foreningens Medlemmer satte paa Bladet, ligesom der blev bragt Redaktøren, Fru Elisabeth Grundtvig, en varm Tak for hendes Arbejde.

Det, der imidlertid samlede størst Interesse paa Fællesmødet, var Hr. Povl Svejstrups Udkast til Lov om Forbedring af Hustruernes og Enkernes Retsstilling, som Hr. Svejstrup selv motiverede. I Forhandlingen herom deltog blandt andre Hr. Højesteretssagfører Svend Høgsbro.

Om Aftenen afholdtes Fællesspisning paa St. Thomas, efter at Forfatterinden Selma Lagerlöf havde oplæst noget af hendes egne Arbejder.

Ædelt Vildt.

En Kvindes Roman. Af Ida Boy-Ed.

„Det er godt“, mumlede Alfred. „Lad os nu ikke tale mere derom nu.“

„Naadige Frue“, sagde Kallmann, der nu havde genvundet sin Fatning, „maa jeg byde dem min Arm, saa gaar vi ind i Salonen, for at man ikke skal lægge Mærke til, hvad her foregaar.“

Oberstinden tog hans Arm og hviskede: „Du gode Gud, hvilken Ulykke; jeg siger aldrig mere noget om nogen. Lad os blot tie stille med, hvad her er passeret.“

„Hr. Oberstløjtnant“, sagde Ottilie uden at tage sin Haand fra Alfred, „var det derfor, Mila skulde holde saa meget af mig?“

„Mit Barn!“ raabte den gamle Mand

med kvalt Stemme og vilde række begge Hænderne mod hende, men standsede i det samme og mumlede: „Nej, hun kan da ikke tage imod den Haand, den Haand, som...“

„Jo, det kan jeg!“ raabte Ottilie bevæget, „det kan jeg! De ærede min Moder, De begræder min Fader! For Skæbnen raader ingen — jeg forstaaer ikke, hvad der er sket og hvorfor, men at De har et varmt og godt Hjerte, det forstaaer jeg, og jeg er sikker paa, at min kære Fader der oppe i Himlen gerne ser, at jeg giver Dem Haanden.“

Og hun rakte den gamle Officer begge sine smaa Hænder, som han greb og trykkede varmt, medens en Taare trillede ned i hans Skæg. Alfred vendte sig om for at skjule sin Bevægelse.

Ude i Forhallen sagde Fru Mariane heftig oprørt: „Hvad er der i Vejen, Lothar, hvorfor holder De mig tilbage? Der foregaar noget, som angaar mig! Jeg vil vide Sandheden, det angaar mig!“

Han, bleg og forstyrret, hviskede, stammede, „at der slet ikke foregik noget der inde, men at han var bleven greben af et pludseligt Ildebefindende...“

Mariane gik stolt og trodsig forbi ham, aabnede Døren, til hvilken han lænede sig, gik ind og — stod maalløs. Hun saa den Mand, som havde skudt hendes Ægtetælle, og saa sin Datter i denne Mands Arme!

Lehsen for forskrækket sammen. Tavse og kummerfulde saa de paa hinanden en lang Stund, saa løsgjorde han sig blidt fra Ottilie, traadte hen til Mariane og Lothar, som var fulgt efter hende, og sagde: „Jeg har i denne Time forsonet mig med Mindet om min afdøde Kammerat. Und De mig nu ogsaa den smertelige Fred, som Deres Barns Haand har givet mig, og jeg ønsker Dem, kære Frue, al den Lykke, som Skæbnen er Dem, den haardtprøvede, skyldig.“

Den graahaarede Mand bøjede sig ærefrygtsfuld for Mariane og gik ud.

Ottilie kastede sig til sin Moders Bryst. „Moder!“ raabte hun, „aa, hvor forfærdeligt. Men hvor Lehsen dog er en prægtig Mand, og hvor han og Alfred har forsvaret dig. Aa, Du skulde have hørt det!“

Mariane for sammen: „Altsaa dog aligevel! Alligevel!“

„Jeg har slet ikke forstaaet, hvad det afskyelige Menneske egenlig mente. Men at dine Forsvarere sagde, at Du var den ædlest og bedste Kvinde i Verden, det har jeg forstaaet.“

Inde i Salonen havde Kallman og hans Dame imidlertid holdt Værten tilbage, der hvert Øjeblik gentog: „Hvor mon Droste bliver af.“

Nu lod han sig ikke mere holde tilbage, thi han saa lyse Damekjoler igennem en Aabning i Portieren.

(Fortsættes)

Meddelelser.

Kvindelig Fremskridtsforening afholder Medlemsmøde Mandagen den 21. Maj Kl. 8½ Aften. Hermed slutter Vintermøderne.

Annie Besant taler efter al Sandsynlighed den 26. Maj i København. Tid og Sted vil senere blive bekendtgjort.